

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 13. Oratio cur sæ serò exaudiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XI.

Oratio sepe bono nostro non exauditur.

Extende paululum manum tuam, & tange &c. Job. 1. 11. Non aliquid injustum petebat Apostolus, quando rogabat. 2. Cor. 12. 8. ut auferretur ab eo stimulus carnis; & tamen rogavit, & non accepit. Petiit Job tentandum diabolus, & accepit. Quid dicam? comparandus diabolus Apostolo? Apostolus rogat, & non accipit; diabolus petit & accipit. Sed non accipit Apostolus propter perfectionem suam; accipit diabolus ad damnationem suam. Denique ipse Job accepit sanitatem in opportunitate. Dilatus est, ut probaretur: & rogabat Deum, ut auferrentur ab eo ista; & Deus non auferbat. Citius diabolus exauditur ad eum tentandum, quam ipsum Job ad sanandum. S. August. in Ps. 144.

Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies; & nocte; & non ad insipientiam mihi. Ps. 21. 3. id est, per diem, & noctem, clamo; & tu non respondes ad insipientiam petitionis petentis, quod noxiuum est; sed ad sapientiam tuam: qui scis, salutare mihi non esse, petitis frui. Escobar t. 3. Coll. Chr. l. 12. f. 2. obl. 5. Multi clamant in tribulatione, & non exaudiuntur: ut intelligat homo, medicum esse Deum; & tribulationem medicamentum esse ad salutem; non poenam ad damnationem. Sub medicamento positus ureris, feceris; clamas, non audit medicus ad voluntatem, sed audit ad sanitatem. S. Augustinus hic.

Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? aut piscem; nunquid pro pisce serpentem dabit illi? aut si petierit ovum; nunquid porriget illi scorpionem? Luc. 11. 11.

Nunquam dedisti mihi hœdum. Luc. 15. 29. An non hœdus Symbolum damnatorum à sinistris? S. Hieron. ep. ad Damasum: nunquam Pater deteriora dat munera. Quid hœdum quæris, cui agnus est missus. Escobar t. 6. Par. Chr. l. 11. f. 3. obl. 3.

Sententiæ Patrum.

Omnipotens Deus, quid nobis profuturum esse valeat, sciens, dissimulat exaudire dolentium vocem, ut augeat utilitatem; ut purgetur vita per poenam; & tranquillitas, quæ hic inveniri non valeat, alibi quaeratur. S. Gregor. môr. l. 14.

Prorsus tanquam reficiens ægrotum in opportunitate; quando debet accipere, tunc das; & quod debet, hoc das. Itaque aliquando desiderantur ab illo, & non dat: novit horam dandi, qui curat. S. August. in Ps. 144.

Qui non intelligunt, quid sibi prosit, & orant frequenter contraria; expedit eis, ut non exaudiantur à Domino. Unde & in oratione Dominica dicimus: *fiat voluntas tua.* Matth. 6. 10. non voluntas nostra, quæ errare consuevit; sed voluntas tua, quæ futura cognoscit: magnæque interdum felicitatis est, ad præsens

miseri cordiam non mereri. S. Hieron. l. 3. c. 8. Ezech.

Nostorum medicus animarum, non quæ nobis fraudi postea futura sunt, dare sustinet; neque enim parentes iis quos amant, paryulis adhuc filiis, vel gladios, vel ignitos carbones, adduci possunt, ut porrigant. S. Chrysostr. tom. 6. or. de inflit. secundum Deum vita.

Tanta super te cura est Deo tuo, ut, quoties ignorans quæris, quod tibi inutile est; non te audiat super hoc, sed mutet illud utiliori donò. S. Bernardus l. 5. de triplici modo orat.

Sæpe magis est clementiæ parentis Domini negare ampliora gratiæ dona, quam irascentis. S. Bonavent. de reformat. mentis p. 1. c. 18.

§. XII.

Quidam malò sub exaudiuntur.

Mittamus viros, qui considerent terram, & renuntient &c. Deut. 1. 22. Iniquè id petierunt; utpote de divinis promissis dubii, & de providentia Dei diffidentes. Sed quid Dominus ad Moysen? *mitte viros, qui considerent terram.* Num. 13. 3. Cur malè petentibus Deus acquiescit? Lyran.: fuit permissio ad malum populi malè petentis: sciebat enim Dominus, quod per exploratores deciperentur. Et ita factum: regressi exploratores mendaciis eos ad rebellionem impulerunt. Mendoza in 1. Reg. 8. annot. 33. sect. 1.

Ecce universa, quæ habet, in manu tua sunt. Job. 1. 12. Diabolus petiit sanctum virum tentandum, & accepit: exauditus est ad voluntatem; sed ad damnationem. Ideo enim concessus est iste tentandus; ut, eò probatò, esset ille cruciandus. S. August. tr. 7. in ep. S. Joan.

Audi vocem eorum. 1. Reg. 8. 22. Quærit S. Gregorius l. 4. c. 1. cur Deus comedat id, quod malè petitur? Respondet: quia petenti irascitur; eumque vult suâ petitione, quasi justâ vindictâ, plectere. Anastasius Nicænus q. 15. in Script. narrat de Monacho quodam, qui sceleratæ civitatis creatus Episcopus; cum hoc honore insolesceret, ab Angelo correptus audivit: cur superbis; & magnificè tibi places? ô infelix! non es creatus Episcopus, quod dignus sacerdotiò sis; sed quod civitas talis tali digna erat Episcopò. Cornelius hic.

§. XIII.

Oratio cur sæpe serò exauditur.

Num. 1.

Quia dilata chariora.

M Anhu? quid est hoc. Ex. 16. 15. Semel precanti populo manna datur, Angelorum esca; at citò viluit. Quare non magni habitus cibus, colligatio omnis suavitatis? quia indefideratus obvenit. At aqua de petra profluens sitienti diu Israël exhibetur dulcissima: quia post multas preces, & desideria, promanavit. Unde Ps. 80. 17. *de petra melle saturavit eos.* S. August. l. 5. de V. D. cum aliquando tardius dat, commendat dona: diu desiderata dulcius obtinentur; citò autem data vilescunt.

H h 3

cunt. Escobar tr. Coll. Chr. l. 12. sect. 2. obf. 2.

Expectans expectavi Dominum, & intendit mihi - & innisit in os meum anticum novum, carmen Deo nostro. Pf. 39. 1. 4. Id est, novam mihi latandi, & laudandi materiam misericordia diu expectata dedit. Diez Misericordia Dei.

Eò quòd esset Elisabeth sterilis. Luc. 1. 7. Quare sterilitas horum parentum explicatur? V. Beda hic: divinitas est procuratum, ut provec-ta atatis, diuque conjugii fructu privatis Joannes parentibus nasceretur: quatenus, inopinatò prolis ortu, & ipsi donum gratius efficeret, & ceteros miraculi stupor futuri propheta pararet auditui. Nam quantò res desiderata magis est extra spem, tantò majori cum gaudio suscipitur. Sylveira hic. §. 8.

Rogaverunt illum pro ea. Luc. 4. 38. Quòd Dominus vult rogari, nec facile sua dona impertit, id facit, quòd chariora fore novit, quæ obtinentur agrius. Did. Nifs. f. 5. D. 3. Quadr. §. 5.

Petite, & dabitur vobis; querite, & invenietis: pulsate, & aperietur vobis. Luc. 11. 9. Derogare videtur generosa largitati, quòd non antea beneficia sua erogare velit, quàm ea assiduis precibus, & diuturnâ pulsatione, & operosa inquisitione, tantò scilicet pretiò, comparaveris. Respondet Faustus Ep. Rhegiens. non vult Deus noster dona sua nimia inveniendi facilitate vilescere. Pretiosa, & concupibilis, mora cupidum amatorem, atque avidum negotiatorem, requirit. Did. Nifs. ib.

Quid mihi, & tibi, est mulier? Joan. 2. 4. Cur Dominus tam severe matri respondet? S. Cyrill. l. 2. c. 23. non à se, neque non rogatus, ad actionem miraculorum Dominus solet pervenire; quamvis gratiora sunt, quæ petuntur, si aliquantulum differantur. Hugo Card. ista repulsiò significat, quòd Deus aliquando non exaudit; nec dat statim, quòd petitur; ut avidius petatur: & cum exaudierit, & peti-tum dederit, diligentius custodiatur. Sylveira hic. q. 18.

Tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus. Joan. 11. 6. S. Basilus Seleuc. hom. 3. de Lazaro: cunctantius ad opus aggreditur: siquidem gratia, quæ statim indulgetur, & quasi-obtruditur, non est ita conspicua.

Præcepit, ab Hierosolymis nè discederent, sed expectarent promissionem Patris. Act. 1. 4. Et quando promissum spiritui n. misit? forsitan mox, ut in regnum suum appulit? Non. sed post decem primum dies: ut scilicet tantum donum acceptius fieret. Did. Nifs. antè citatus.

Num. 2.

Quia expedit.

Et addidit Dominus omnia, quaecumq; fuerant Job duplicia. c. 42. 10. Ea jam videbantur Jobi mala; sic auxilium Dei differre-batur, ut vel ahenea spes posset deficere. Et tamen Jobi expectatio, & sufferentia, nullis dilationibus labat, nullis ictibus ruit. Baeza tom. 2. l. 6. c. 7. Matth. 15.

Ut quid Domine repellis orationem meam? Pf. 87. 15. Repellere putatur petitionem nostram, & avertere faciem suam Dominus; quando vota nostra distulerit. Et quamvis ille profutura faciat; nos tamen graviter dilata contristat. Sed non tantum prodest audiri, quantum expedit, pro muneris augmentatione, differrì. Sic ignis flatu venti repellitur; ut vivacius animetur. Cassiodorus hic.

Non respondit ei verbum. Matth. 15. 23. Unum beneficium foemina à Deo petit; Christus autem tacet; nec unum ei verbum facit; malens perseverantem petere multis dona: dumque ab ejus mente, & à corpore filiae demonem abigit; beneficium exhibet duplicatum. D. Ennodius l. 2. ep. 12. geminantur Dei dona sperantibus; & duplici exuberat superna gratia beneficiò. If. 61. 7. *in terra sua duplicia possidebunt.* Baeza t. 2. l. 6. c. 7. Matth. 15.

Nè petas à Deo imperiosè, quòd statim velis impetrare: vult enim diutius te beneficiò afficere in oratione perseverantem. Quid enim excellentius, quàm cum Deo colloqui, & usu ejus detineri. S. Nilus de orat. c. 32. Vide Desideria. Spes.

§. XIV.

Orantium varia commoda.

Num. 1.

Contra tristitiam.

Anna tristis oravit ad Dominum. 1. Reg. 1. 10.

Tristatur aliquis vestrum? orat. Jacobi 5. 13.

Oratio est doloris, & moestitiæ, expultrix. S. Nilus de or. c. 14.

Oratio est & gaudii, & gratiarum actionis, tutelare propugnaculum; tristitiæ verò, & pusillanimitatis amuletum præsentaneum. S. Antiochus Abb. hom. 106.

Num. 2.

Plus cum Deo, minus cum hominibus.

Ex quo locutus es ad servum tuum, impeditioris lingue sum. Ex. 4. 10.

Et quomodo poterit servus Domini mei loqui cum Domino meo? nihil enim in me remansit virum; sed & halitus meus intercluditur. Dan. 10. 17.

Egressus non poterat loqui ad illos. Luc. 1. 22. Hoc solet accidere his, qui elevantur in apicem contemplationis. S. Bonaventura hic

Negligit planè curam corporis, qui pabulo orationis intendit: nec hominum colloquium habere volet, qui divinis in oratione saginatur consolationibus. S. Laurent. just. de orat. c. 5.

Num. 3.

Alia orationis utilitates.

Qua est ista? qua ascendit per desertum sicut virgula sumi ex arematibus nyrrha, & thuris, & universi pulveris pigmentarii. S.